

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/72/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809010173
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3809010173.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Jána Mila a Zdenky Kochanovej, v trestnej veci obžalovaného D. W. a spol. na hlavnom pojednávaní dňa 6.11.2013 takto

r o z h o d o l :

1/ Obžalovaný D. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S., R. XXXX/X

a

2/ obžalovaný K. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S., R. XXXX/X, toho času vo výkone trestu odňatia slobody A. A. K.,

s ú v i n n í , ž e :

obžalovaný 2/ K. W.

1. od presne nezisteného obdobia v mesiaci marec 2008 do konca mesiaca september 2008 v S., okres Prievidza, pod hrozbou bitky aj s použitím fyzického násillia - fackami nútil poškodených W. H., nar. 25.X.XXXX a F. V., ktorí boli bezdomovcami a nemali kde bývať, aby mu za to, že im umožnil bývať v pivnici bytového domu na Ul. R. č. X, S., v ktorom býval on, odovzdávali celý dôchodok a sociálnu dávku, a to tak, že vždy vo výplatné termíny dôchodku poškodeného W. H., išiel s ním do pobočky Slovenskej sporiteľne, kde po tom, čo poškodený vybral dôchodok v plnej výške 13.400, - Sk (444,80 eur), tieto peniaze mu musel odovzdať, pretože sa obával jeho vyhrážok a tiež sociálne dávky poškodeného F. V., išiel s ním na poštu, kde poškodený po tom, čo mu vyplatili dávku vo výške 3.640, - Sk, túto zo strachu z vyhrážok obžalovaného mu odovzdal, pričom obžalovaný obom zadržoval občianske preukazy, ktoré im dával len v deň výplaty ich dôchodku, dávky a potom mu ich museli odovzdať, poškodení boli nútení tiež vypomáhať v domácnosti obžalovaného, pretože títo nemali kde bývať, ak odišli, obžalovaný ich následne našiel a fyzicky napadol, preto mali strach odísť, čím získal majetkový prospech najmenej vo výške 112.000, - Sk (3.717,72 eur),

2. dňa 5.10.2008 v doobedňajších hodinách, asi o 08,00 hod. v Handlovej, na autobusovej zastávke na N. A., okres Prievidza, ako uvidel tam sedieť poškodeného F. V., zavolať si ho bokom a vyhrážal sa mu, že ho videl pred policajnou stanicou, ak bude proti nemu niečo vypovedať na polícii, nechá ho zbiť jeho otcom, má si uvedené rozmyslieť, pokiaľ chce mať všetky zuby, čím u neho vzbudil strach z jeho vyhrážok,

obžalovaný 1/ D. W. a obžalovaný 2/ K. W.

3. dňa 5.10.2008 asi o 08,52 hod. v S., na Ul. R. č. X, okres W., pred obytným domom po tom, čo obžalovaný D. W. zastavil vo vozidle Mestskej polície idúceho V. A. a chcel vedieť, kde je W. H., ktorý bol poškodeným odvedený od obžalovaného K. W., ktorý ho využíval a páchal na ňom trestnú činnosť, začal vulgárne nadávať poškodenému V. A., po vystúpení poškodeného z auta obžalovaní D. W. a K. W. po tom, čo boli upozornení na ich protiprávne konanie, poškodenému V. A. sa vyhrážali zabitím a tiež zabitím jeho rodiny, a to opakovane, keď spravil zrýchlené kroky smerom k nim, títo vytrhli z plotu drevené latky, ktorými sa na poškodeného zaháňali, vyzývali ho, aby išiel do vnútra domu, že tam dostane bitku, následne obžalovaný K. W. poškodeného opľul do tváre a obaja obžalovaní odišli do vnútra domu, po chvíli pristúpil k poškodenému obžalovaný D. W., ktorý mu povedal, že mu zabije rodinu, ak pre neho pôjde do basy, pričom takýmto konaním poškodenému nespôsobili žiadne zranenia, ale vzbudili u neho dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutočnia,

obžalovaný 2/ K. W.

4. v dobe od 30.4.2012 do 28.5.2012 bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Žiline č. 36T/4/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.3.2012, i napriek výzve Okresného súdu na nastúpenie do výkonu trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave zo dňa 29.3.2012, ktorú prevzal 4.4.2012, ako aj výzvu uvedenú v uznesení 36T/4/2012 o nepovolení odkladu výkonu trestu zo dňa 16.4.2012, ktoré prevzal dňa 23.4.2012 s termínom nástupu najneskôr do 30.4.2012,

t e d a :

obžalovaný 1/ D. W.

v bode 3

spoločným konaním inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo spôsobiť dôvodnú obavu, skutok spáchal závažnejším spôsobom - so zbraňou,

spoločným konaním dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

obžalovaný 2/ K. W.

v bode 1

iného nútil, aby niečo konal alebo trpel, zneužívajúc jeho naliehavú majetkovú potrebu alebo tieseň, vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násillia, sčasti na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, v úmysle získať pre seba väčší majetkový prospech,

v bode 2

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul,

v bode 3

spoločným konaním inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo spôsobiť dôvodnú obavu, skutok spáchal závažnejším spôsobom - so zbraňou,

spoločným konaním dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 4

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

tým spáchali:

obžalovaný 1/ D. W.

v bode 3

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov, účinného do 31.8.2009,

obžalovaný 2/ K. W.

v bode 1

prečin nátlaku podľa § 192 odsek 1, 2 písmeno a), b), d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona

v bode 2

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 3

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov účinného do 31.8.2009,

v bode 4

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ D. W.

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Obžalovaný 2/ K. W.

Za skutky pod bodmi 1 - 3 rozsudku

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/4/2012 zo dňa 20.1.2012, ktorý obvinený prevzal 28.3.2012, právoplatný 28.3.2012, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Za skutok pod bodom 4 rozsudku

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza 2T/43/2005, právoplatný 6.11.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza 2T/1/2012, právoplatný 14.4.2012, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného K. W., (ďalej len obžalovaný v 2/ rade), obžalovaného D. W. (ďalej len obžalovaný v 1/ rade), svedkov poškodených F. V., W. H., V. A., svedkov Z. C., B. S., W. W., P. J., P. W., Q. N., P. F., Q. J., A. W., D. A., R. W., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný v 1/ rade spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu v obžalobe prokurátora č. 2Pv 954/08 v bode 3. rozsudku, v plnom rozsahu poprel, žalovanej trestnej činnosti sa nedopustili, všetko je na nich vymyslené.

Obžalovaný 2/ vo výpovedi, ktorú urobil na hlavnom pojednávaní dňa 28.10.2009, poprel spáchanie skutku pod bodom 1. obžaloby, pripustil, že poškodení u nich v chatke bývali, priznal spáchanie skutku pod bodom 2. obžaloby, ako i ku skutku pod bodom 3. obžaloby, vypovedal, že bol na mieste skutku, pravdivá je výpoveď svedka S., otec mal konflikt s poškodeným, aj on sa do konfliktu zapojil, vulgárne poškodenému nadával, opl'ul ho, no nevyhrážal sa mu s latou v ruke, vyhrážal sa však poškodenému jeho otec, nevedel sa však vyjadriť, či mal vtedy v ruke latu, vybehol až vtedy, keď obžalovaný v 1/ rade bol pri plote, v ten deň bol i v Kremnici pre peniaze, no bolo to neskôr, policajti ho nehľadali, ak svedkovia tvrdia, že nebol doma, tvrdia tak preto, lebo boli na to nahovorení. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4. rozsudku urobil vyhlásenie o uznaní viny a súd v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku uznesením prijal jeho vyhlásenie o uznaní viny a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu tohto priznaného skutku nevykoná.

Ku skutku pod bodom 1. rozsudku boli vypočutí poškodení F. V. a W. H., ktorí zhodne popísali, že za akých podmienok bývali v pivnici u obžalovaného v 2/ rade, popísali použitie vyhrážok, fyzických napadnutí týmto obžalovaným ich osôb, tak ako mu to kládla za vinu podaná obžaloba. Potvrdili, že obžalovanému v 2/ rade museli odovzdávať všetky ich peniaze, ktoré dostávali, ako sociálne dávky resp. ako dôchodok, popísali, ako museli vykonávať domáce práce, nemali u seba osobné doklady, tie im boli odovzdané len v čase a na čas, keď si išli pre peniaze. Jednoznačne zhodne uviedli, že z tohto obžalovaného mali strach, preto i trpeli toto jeho konanie na nich, mali strach od neho odísť. Svedok F. V. potvrdil, že dňa 5.10.2008 v dopoludňajších hodinách sa na autobusovej zastávke na N. A. v S. stretol s obžalovaným v 2/ rade a ten sa mu vyhrážal tak, ako je to popísané v skutkovej vete skutku pod bodom 2. rozsudku. Z vyhrážok mal aj skutočne strach.

Svedok P. J. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní z 12.8.2009 vypovedal, že vie o tom, že v pivničných priestoroch, ktoré patrili W., bývali poškodení, obžalovaný v 2/ rade ich mal na starosti, bral im i peniaze, vyberal s nimi dôchodok, peniaze z účtu. Museli pre neho robiť, nosiť drevo, nemali doklady, lebo im ich vzali. Potvrdil, že on odniesol nákup manželke obžalovaného v 2/ rade po tom, čo sa s ním stretol. Vie, že obžalovaní mali konflikt s poškodeným A., bol pri skutku i obžalovaný v 2/ rade, mali v rukách drevené latky z plotu, K. W. i opl'ul poškodeného. Na hlavnom pojednávaní dňa 12.4.2013 vypovedal, že táto jeho výpoveď nie je pravdivá, bol na ňu nahovorený poškodeným A..

Svedok Q. N. sa vedel vyjadriť len k tomu, že bolo zo strany obžalovaného v 2/ rade slovne vyhrázané poškodenému H., bol svedkom, keď poškodený H. bol v banke pre peniaze, dostal (ako sa hovorí) vreckové a ostatné peniaze mu vzal obžalovaný v 2/ rade, bola tam jeho celá rodina. Takto to prebehlo každý mesiac. On určite nebol svedkom žiadneho fyzického násillia na poškodenom. To isté mal robiť i poškodený V., to má však len z počutia od poškodeného H.. Peniaze musel dávať za to, že mu dali jesť, býval u nich aj v pivnici, aj v nejakej chatke. Tak tam býval podľa neho 2 - 3 roky. Vie o tom, že sa poškodení i snažili od nich odísť, no vždy boli nájdení a museli sa vrátiť, boli bezdomovcami. On bol svedkom i toho, že dňa 5.10.2008 pred obedom, sa poškodený V. stretol s obžalovaným v 2/ rade na autobusovej zastávke, čo presne sa však rozprávali, on nevedel povedať, nepočul to.

Svedok Q. J. vypovedal, že 5.10.2008 v poobedných hodinách prišiel za ním aj s P. J. obžalovaný v 2/ rade, požičiaval mu auto, nevedel dôvod, načo mu bolo. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že prišiel na skútri, nevedel sa vyjadriť, mohlo to byť aj doobeda, ak vypovedal v prípravnom konaní, že to bolo v doobedňajších hodinách, nevedel sa vyjadriť, ani k tomu, že mu ho mal vrátiť D. W. mladší.

Svedkyňa Z. C. sa k samotnej trestnej činnosti, k niektorému skutku nevedela vyjadriť, vypovedala len o tom, že dňa 5.10.2008 ju bol jeden Róm žiadať o kópiu pokladničného dokladu, ona pracuje v predajni A. v S.. Nebolo to možné, pretože nevedel povedať presnú hodinu nákupu.

Svedok P. F. sa vyjadroval k pivničným priestorom v dome, v ktorom bývala rodina D. W. resp. K. W.. Obžalovaný v 2/ rade bol vyzvaný, aby pivnicu, ktorú on užíval, vypratol, že si tam chce on uložiť drevo. Neskôr v nej videl poškodeného H., ten z nej nosil drevo k W.. Nevedel sa vyjadriť, či v pivnici niekto býval.

Svedok P. W. vypovedal, že nebol nikdy svedkom nejakých či už fyzických alebo slovných útokov, čo on videl, správaj sa k nim slušne. Ku skutku pod bodom 2. sa nevedel vyjadriť. Ku skutku pod bodom 3. sa vedel vyjadriť len tak, že prišli tam policajti, mestský policajt kričal, že sa mu mal obžalovaný v 1/ rade vyhrázať. On obžalovaného v 2/ rade nevidel. Prišiel až neskôr, nebol svedkom kontaktu mestských policajtov a obžalovaných. Svedkyňa D. A. vypovedala, že v deň, kedy malo dôjsť ku skutku pod bodom 2/ obžaloby, bola na nákupe v A. v S.. Tam v obchode sa stretla s obžalovaným v 2/ rade, on je jej brat. S ním sa stretla a spolu s ním z obchodu odišla, bol tam na nákup aj on, jeho nákup odniesol svedok P. J., jej ho pomohol odnieť domov brat. A. je kúsok od autobusovej zastávky, vidieť na ňu z obchodu. Ako bol brat u nej, tak jej volal otec - obžalovaný v 1/ rade, aby prišiel domov K., že sú tam policajti. Ďalej vypovedala, že vie o tom, že v letnej kuchyni, malo to byť prerobené ako byt, bývali poškodení, matka im právala, starala sa o nich, varila im. Poškodení jej za to dávali nejaké peniaze, to vie z rozprávania matky, zľutovali sa nad nimi. To, že tam bývali, vie, keď to videla, keď bola u rodičov na návšteve.

Svedok W. W. vypovedal, že boli vyslaní na zákrok na Ul. R.. Bol tam poškodený, ktorý mu oznámil, že sa mu obaja obžalovaní vyhrážali zabitím, nepamätal sa, či mu oznámili i nejaké fyzické napadnutie. Bol tam na mieste obžalovaný v 1/ rade, obžalovaný v 2/ rade tam nebol, on ho nebol hľadať v bytovke, pre odstup času si na to nepamätal, pripustil, že ak tak vypovedal v prípravnom konaní, mohlo to tak byť. Latku s klincom odnášal asi kriminalistický technik, ktorý bol na miesto privolaný. On predvádzal útočníkov. Túto latu označil poškodený ako predmet, ktorým sa malo zaháňať, bola opretá vo dvore obžalovaných. Potom obžalovaného v 1/ rade predvádzali.

Svedkyňa P. W. na hlavnom pojednávaní dňa 28.1.2009 využila zákonné právo a odmietla vypovedať, preto sa súd oboznámil s jej výpoveďou z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 12.4.2013, však vypovedala, že v týchto výpovediach vypovedala, že len videla, ako sa manžel obliekol, že ho poškodený obviňuje, že ide s ním na políciu. Čakala na manžela, neprišiel domov, išla sa opýtať na políciu, čo je s ním, bolo jej povedané, že išiel do Prievidze na vypočutie. Syna K. doma nevidela, videla ho až v čase, keď už sa stmievalo, chodil do práce. Ona samotná skutok nevidela, bola vnútri. Potvrdila, že poškodení v skutku pod bodom 1. bývali u nich, poškodení dávali peniaze na stravu jej alebo manželovi - obžalovanému v 1/ rade. V lete bývali v letnej kuchyni, v zime v pivnici. Nevedela povedať, komu táto pivnica patrí. Syn K. nechodil za nimi. Chodili poškodení s ňou na nákup, pomáhali jej v kuchyni, s drevom. Ona im varila. Ona chodila s poškodenými pre peniaze, niekedy s ňou chodila dcéra. Mali zložené u nej aj občianske preukazy, aby ich nestratili.

Svedkyňa R. W. vypovedala, že ona bola doma, keď jej P. J. doniesol nákup. Bol na nákup v A., z domu odchádzal o 8.30 hod. Vtedy sa i opýtala, kde je jej manžel - obžalovaný v 2/ rade a bolo jej povedané, že išiel odnieť nákup sestre. Poškodení H. a V., podľa nej, bývali u svokrovcov, s nimi sa i nejako finančne vyrovnávali, jej manžel s tým nemal nič. Pomáhali im, svokra im dávala i jesť. Ku skutku pod bodom 3. rozsudku sa nevedela vyjadriť, pretože bola s deťmi vo vnútri, vie, že tam boli mestskí policajti, videla i obžalovaného v 1/ rade, no čo sa tam presne stalo, nevedela povedať, len jej povedal, že musí ísť na políciu.

Svedok V. A. vypovedal, že vykonávali spolu s kolegom S. ako policajti obhliadkovú službu. Pri tom vozidlo, v ktorom prechádzali, zastavil obžalovaný v 1/ rade, on bol spolujazdec a opýtal sa ho, kde dal svedka H.. Odpovedal mu, že jeho to nemusí zaujímať. On v období predtým totiž zabezpečil, pretože túto osobu poznal od detstva, aby odišiel od obžalovaných. Dozvedel sa, že mu majú brať všetky peniaze, to isté mali robiť i svedkovi V., že nemôžu však odísť, lebo majú ich doklady. V mieste banickej kolónie, kde aj obžalovaní bývali, bol preverovať krádež dreva. Obžalovaný v 1/ rade mu tvrdil, že svedok H. mu je dôležitý nejaké zlato, retiazku, mal ju dať do záložne, a preto ho hľadá. Ako už odchádzali, mal mu obžalovaný v 1/ rade začať vulgárne nadávať. Vyzval ho, aby prestal. Vystúpili z vozidla, obžalovaný neprestával v nadávaní. Vtedy tam pribehol i obžalovaný v 2/ rade. Opäť už oboch žiadal, aby prestali, oni mu kričali vulgárnym spôsobom, že mu znásilnia manželku, matku, sprevádzali to i gestami. Obžalovaní pribehli k plotu, vytrhli laty a s tými išli oproti nemu, začali latami šermovať, zaháňať sa, vyzývali ho, aby išiel s nimi do vchodu, že ho tam zabijú. Z použitých vyhrážok mal obavu. On nikomu vulgárne nenadával. Jednoznačne sa mu vyhrážali zabitím i pri tom, ako sa na neho s latami zaháňali. Obžalovaný v 1/ rade ušiel dnu, potom, keď sa vrátil a bol odvázaný políciou, bol prezlečený a ukazoval, že nemá žiadne zranenie. Obžalovaný v 2/ rade tam už nebol, niekam ušiel. Tieto vyhrážky boli použité len voči nemu, nie i voči svedkovi S.. Latu, ktorá bola použitá pri skutku, zaistil vyšetrovateľ OO PZ. Svedok sa vyjadril i ku skutočnosti, ku skutku pod bodom 2. a potvrdil, že na autobusovej zastávke videl svedka V. i so svedkom N., sedeli na zastávke. Videl tadiaľ prechádzať i obžalovaného v 1/ rade, no nevedel sa vyjadriť, či sa spolu i rozprávali.

Zhodne s poškodeným V. A. skutok pod bodom 3. rozsudku popísal i svedok B. S., ktorý takisto potvrdil, že po tom, čo poškodený V. A. vystúpil z ich služobného motorového vozidla, začali sa rozprávať o poškodenom H.. Obžalovaný v 1/rade chcel vedieť, kde ho dali. Začal urážať poškodeného, pribehol tam i obžalovaný v 2/ rade, pre odstup času si presne na použité vyhrážky nepamätal, no zotrval na ich znení tak, ako ich popísal v prípravnom konaní - vyhrážky zabitím a znásilnením matky, manželky. Obaja mali v rukách pri používaní vyhrážok laty, pamätal si, že obžalovaný v 1/ rade ju strhol z plotu, z nej i trčal kliniec. Po chvíli z domu vyšiel len obžalovaný v 1/ rade, obžalovaný v 2/ rade už viac nie, asi niekam ušiel, nebol tam ani v čase príchodu polície. Jednoznačne potvrdil, že obžalovaní použili vyhrážky zabitím a mali vtedy pri sebe obaja laty, tými sa i pri vyhrážkach na poškodeného zaháňali. Taktiež potvrdil, že vie o tom, že poškodený H. býval u obžalovaných, bol nútený odovzdávať peniaze.

Svedok J. W. potvrdil, že zvonku počul krik, počul otca kričať, že chcel zastreliť. Poškodený V. A. naháňal otca. Otca tento poškodený vyzval, aby išiel s ním, chcel vedieť, kde je obžalovaný v 2/ rade. Odpovedal mu, že nevie, že ho nevidel. On útok otca a brata nevidel.

Svedok V. R., A. W., využili zákonné právo svedka a na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať.

Znalci z odboru zdravotníctvo - psychiatria MUDr. F. S. a MUDr. R. H. zotrvali na písomne podaných znaleckých posudkoch, ohľadne vyšetrenia duševného stavu obžalovaného v 1/ rade, vypovedali, že obžalovaný v čase, kedy k spáchaniu skutku, ktorý mu kladie za vinu podaná obžaloba ako i v čase konania hlavného pojednávania, netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle, ide u neho o trvalú poruchu duševného zdravia - ľahkú slabomyseľnosť a disociálnu poruchu osobnosti, ktorá sa prejavuje znížením rozumových schopností a sklonom k protispoločenskej činnosti, v čase, kedy k trestnej činnosti malo dôjsť, boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti plne zachované, mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, chápe zmysel trestného konania, jeho zdravotný stav nebránil v účasti obžalovaného na hlavnom pojednávaní, nevideli dôvod pre doporučenie uloženia ochranného liečenia, pretože pobyť obvineného pre spoločnosť nevzhľadli ako nebezpečný.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - zápisnicou o ohliadke miesta činu, s príslušnou fotodokumentáciou č.l. 244 - 251, listinnými dôkazmi - zmluvou, dohodou, zápisnicou o prevzatí bytu

č.l. 283 - 289, potvrdzujúce užívanie bytu rodinou obžalovaného v 2/ rade na Ulici R. X v S., v čase od 1.12.2007, správou č.l. 485, z ktorej vyplynulo, že byt na Ul. B. bol rodinou obžalovaného v 2/ rade obývaný neoprávnene, pretože nájomná zmluva bola na inú osobu, dňa 10.4.2008, pretože na opakované výzvy, aby byt odovzdal, nereagoval, tento byt otvorili, byt bol prázdny, podľa susedov nebol obývaný už od marca 2008, zoznamom vecí vzatých do úschovy - č.l. 390.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na samotnú výpoveď obžalovaného v 2/ rade, výpoveď poškodených W. H., F. V., P. J., Q. N., mal súd preukázané, že obžalovaný v 2/ rade v skutku pod bodom 1. - iného nútil, aby niečo konal alebo trpel, zneužívajúc jeho naliehavú majetkovú potrebu alebo tieseň, vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násilia, sčasti na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, v úmysle získať pre seba väčší majetkový prospech, v skutku pod bodom 2. - iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky prečinu nátlaku podľa § 192 odsek 1, 2 písmeno a), b), d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, v bode 2. - zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona. Výpovede svedkýň P. W., R. W. ale i zmenenú výpoveď P. J. súd hodnotí ako nevierohodné, účelové, motivované snahou zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných ako ich blízkych osôb, pretože ich výpovede sú vyvrátené ostatnými vyššie uvedenými dôkazmi. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3. rozsudku, vzhľadom na výpoveď poškodeného V. A., výpoveď svedka S., čiastočne i na výpoveď obžalovaného v 2/ rade, zaistenú doličnú vec, mal súd vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaní spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo spôsobiť dôvodnú obavu, skutok spáchali závažnejším spôsobom - so zbraňou, spoločným konaním dopustili sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnili zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov, účinného do 31.8.2009. Súd vzhľadom na tieto výpovede dospel k záveru, že konanie obžalovaných nebolo v súvislosti s úmyslom obžalovaných pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre tento výkon, pre postavenie a výkon funkcie poškodeného V. A. - mestského policajta, ale v tom čase obžalovaní na jeho osobu sa skutku dopustili ako súkromnej osoby, poškodený nevykonával voči obžalovaným žiaden zákrok, žiadne plnenie úloh, ktoré by boli mu dané ako príslušníkovi mestskej polície, ani pre tento jeho výkon právomoci resp. postavenie, bol oslovený v úmysle obžalovaného zistiť, kde by sa mala nachádzať iná osoba. Preto súd toto konanie obžalovaných nekvalifikoval tak, ako ho pôvodne kvalifikovala obžaloba, ale bol záveru, že ich konanie vykazuje zákonné znaky vyššie uvedených prečinov. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného v 2/ rade vo vzťahu ku skutku pod bodom 4., mal súd preukázané, že tento obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, v lehote stanovenej súdom, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osoby obžalovaného, pripojenými trestnými spismi, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v 1/ rade nebol postihnutý v priestupkovom konaní, správa č.l. 299, obžalovaný v 2/ rade bol opakovane postihnutý v priestupkovom konaní, správa č.l. 300 - 314, v mieste bydliska sú u oboch obžalovaných známe len evidenčné údaje - správa o povesti č.l. 297, 298, v posledných 10 - tich rokoch sa na obžalovaného v 1/ rade hľadí, akoby nebol súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 992, obžalovaný v 2/ rade bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/439/99 zo dňa 2.2.2000, pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona a iné, k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne, pre výkon trestu do NVÚ pre mladistvých, ako sa súd oboznámil z pripojeného k veci sa vzťahujúceho trestného spisu, uznesením 3T/439/99 predsedom senátu bolo rozhodnuté, že sa toto jeho odsúdenie nezahladzuje, posledné odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/1/2012, pre prečin podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, ktorý obžalovaný prevzal 5.4.2012, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/43/2005 z 15.8.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.11.2012, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu vydierania podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne,

pre výkon trestu bol zaradený do II. NVS, súčasne bol zrušený výrok o trestne, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/78/2006 zo dňa 16.4.2008, právoplatný dňa 3.5.2008, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad - odpis registra trestov č.l. 995, rozhodnutia a pripojené a oboznámené trestné spisy č.l. 984 - 991 a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/4/12, pre prečin podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona z 20.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.1.2012 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného v 1/ rade súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhľadnuc jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona a to, že spáchal viac trestných činov, teda existencia prevahy priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami a tým použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, pri ukladaní trestu, zohľadniac i osobu obžalovaných, ich pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých týchto okolnosti dospel súd k záveru, že trest v spodnej hranici upravenej trestnej sadzby - v trvaní 8 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v 1. polovici zákonného rozpätia - teda v trvaní 16 mesiacov, bude trest zákonný, spravodlivý, plniaci účel trestu z pohľadu ochrany spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania. Súd pri ukladaní tohto trestu zohľadnil i dobu, ktorá od spáchania skutku, ktorého sa vec týka, uplynula a spôsob správania sa obžalovaného v tejto dobe. Vo vzťahu k obžalovanému v 2/ rade súd rovnako, zohľadniac základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, vo vzťahu k skutkom pod bodom 1., 2., 3. rozsudku, u obžalovaného v 2/ rade súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, nevzhladnuc žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, vzhľadnuc však skutočnosť, že spáchal opätovný zločin, a teda nutnosť použiť a upraviť trestnú sadzbu, z ktorej potom pri ukladaní trestu vychádzal i na ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona a zohľadniac i skutočnosť, že tejto trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť - rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/4/2012, a teda dôvodnosť ukladať trest súhrnný za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona, pri ukladaní trestu, zohľadniac i osobu obžalovaných, ich pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých týchto okolnosti dospel súd k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody, trest v spodnej hranici upravenej trestnej sadzby - v trvaní 48 mesiacov nepodmienenčne, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, bude trest zákonný, spravodlivý, plniaci účel trestu z pohľadu ochrany spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania. Súčasne súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/4/2012, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Pri skutku pod bodom 4. rozsudku, vzhľadom na povahu trestnej činnosti, predovšetkým na samotný postoj obžalovaného k tejto jeho trestnej činnosti, vyjadrený jeho vyhlásením o uznaní viny, ktorý bol súdom prijatý, vzhľadom na povahu a výmeru trestu, uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/43/2005, ktorý sa stal právoplatným 6.11.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/1/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.4.2012, súd nepovažoval za potrebné na obžalovaného pôsobiť ďalším trestom, a preto vo vzťahu k tejto trestnej činnosti, trest neukladal a v zmysle § 44 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože tresty, uložené vyššie uvedenými rozhodnutiami, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu spoločnosti za dostatočné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.